

2014. július 27. Utolsó szentmise.

Hálásan köszönöm a köszöntő szavakat. Én is szeretettel köszöntöm a név szerint megemlített és név szerint nem említett testvéreket.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme, az Atyaisten szeretete, és a Szentlélek egyesítő kegyelme legyen veletek mindenkor.

És most, hogy ezt a búcsúszentmisét, a Jóisten iránt, és a kedves hívek iránt érzett végtelen szeretettel és méltóképpen mutathassam, mutathassuk be, vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, és bánjuk meg vétkeinket

Búcsúbeszédemet Mikes szavaival kezdem: „Amitől rettegetem, bekövetkezett” – Elbocsájtattam.

S folytatom Arany János szavaival:

Az életet már megjártam.
Többnyire csak gyalog jártam,
Gyalog bizony' ...
Legfőlebb ha omnibuszon.

Ha egy úri lócsiszárral
Találkoztam s bevert sárral:
Nem pöröltem, -
Félreálltam, letöröltem.

Most is, félreállok.

Hiszen az útfélen itt-ott
Egy kis virág nekem nyitott:
Azt leszedve,
Mégvolt szívem minden kedve

Testvérek! Túlon túl sok „kis virág” nyitott nékem.

Nem a félutamból, hanem az életalkony útját járva, ha visszatekin-

tek életemre, szememből a könny kicsordul.

Ha visszatekintek életemre, beleremeg a lelkem. Mennyi jóval halmozott el engem az Úr! Isten kegyelméből vagyok az, ami vagyok. Mily hosszú étellel, 84 évvel ajándékozott meg. Mily gazdag, s mily harmonikus szép volt és jelenleg is az, életem.

Megmaradtam mindig „Népért síró bús bocskoros nemesnek”. És ember lehettem akkor is, mikor az emberek nem akartak emberek lenni.

Igyekeztem Szent Ferenc Atyánk kérése szerint élni életem: „Non solum sibi, sed etiam aliis proficere.” „Nem magamnak, hanem mások javára élni.” Sík Sándor szavaival: „Szolgálatára lenni embernek, világnak, Nagy Istenemnek, s kicsike hazámnak.”

Mily óriási, egyedülálló kegyelem az Úrtól!

Életemben nem voltak kacskaringós, görbe útszakaszok. Igaz voltak kemény harcok, küzdelmek. De „sub pondere crescit palma,” a teher alatt növekszik a pálma. Az Úristen mindent a javamra fordított. És hiszem, hogy ha később, jelen állapotomra visszatekintek, akkor is majd ezt mondhatom.

Mily isteni ajándék 61 év az Úr szolgálatában! Ebből 40 év itt Rózsadombon. 40 évpedagógusként, ezzel párhuzamos átfedéssel, az előbb említett 40 évvel, 40 éven át lelkipásztorként is.

Hány száz és ezer diákban nyitogattam értelmiviláguk kapuit. Hány és hány diákot neveltem az igazra, a jóra, és a szépre. Boldogító tudat, Dániel könyvében (Dán 12, 3) olvasom, hogy „Akik az igazságra taní-

tottak sokakat, tündökölnek örökkön örökké, miként a csillagok.”

Büszkén említem.

Életem csúcs teljesítménye volt a Szent Angéla Iskola létbe hívása, 12 évfolyamossá tétele, új épületszárnyakkal és hatalmas tornacsarnokkal való bővítése. Gyakran idézem elfeledett nagy tudósunknak, Bolyai Jánosnak, a nem euklideszi geometria kidolgozásakor mondott híres szavait: „Ex nihil novum mundum creavi.” A semmiből egy új világot teremtettem. - Én is ott az Ady Endre utcában.

De nemcsak ott, hanem itt is. A templom mellé ide varázsoltam ezt a kicsiny rendházat. És ide költözve, immár innét folytathattam közösség teremtő lelkipásztori tevékenységemet.

Gyermekek 100-ait, sőt ezreit kereszteltem meg.

Esküvőkön az Úr áldását közvetíthettem a fiatal házaspárok életére.

Hirdettem az evangéliumot akár alkalmas, akár alkalmatlan. Aprópénzre váltva az Élet ígét.

Vigasztalhattam a betegágyukon a szenvedőket és haldoklókat. Sokakat kísértem el végső nyughelyükre utolsó útjukon a temetőben.

Együtt örvendeztem az örvendezőkkel, és együtt sírtam a sírókkal. Mindenkinek mindene lettem, hogy mindenkit, akiket csak lehet, üdvözítsek. Mindezt az evangéliumért tettem, hogy magam is részesüljek benne. (1 Kor 9, 22)

Felejthetetlenül szép volt minden.

Hálatelt szívvel köszönöm az Úrnak mindazt, amivel megajándékozott és ilyen széppé tette életemet.

Köszönet az engem szeretetükkel elhalmozó jó Testvéreknek is. Külön kiemelten azoknak az iskolai és templomi munkatársaknak, akikkel együtt tettük mindig, és ahogyan lehetett, egy szívvel s lélekkel a jót.

Nélkülük nem lettem volna az, aki lettem.

Külön köszönet annak a 450 hívőnek is, akik spontán, rövid idő alatt, aláírásukkal is megerősítették, a megfelelő fórum felé, a hozzám való szeretetteljes ragaszkodásukat.

Évtizedes ittlétem alatt töménytelen sok szeretetet kaptam, de különösen is az utóbbi hetekben és napokban, könnyekre fakasztókat. Hála köszönet mindenért, minden szívemhez nőtt testvérnek.

Ismételten, ezerszer és százezer-szer:

Köszönet az Úrnak!

Köszönet az Életnek!

Búcsúbeszédemet Vörösmarty szavaival fejezem be:

Köszönöm Élet áldomásodat,

Ez szép mulatság, férfimunka volt. Ámen

Jézus főpapi imájából vett szavakkal könyörgök.

Szent Atyám! Nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál. Tied ők. Tartsd meg őket nevedben. Amíg velük voltam, én megtartottam őket nevedben. Megőriztem őket. Áadtam nekik tanításodat.

Nem azt kérem, hogy vedd el őket a világból, hanem hogy óvd meg őket a gonosztól. Szenteld meg őket az igazságban.

A te igéd igazság.

Hallgass meg Urunk!

A szentmise befejezésekor,
szívből jövő köszönetet mondok a
meg nem érdemelt méltatásokért. És
mindenkinek, akik ilyen felejthet-
len széppé tették. Ezt a búcsúmisét.

Következzék az áldás!

Szent Ferenc Atyánk, amikor ál-
dást adott, azt mondta mindig:
amennyiben lehetséges, és én megte-
tézem ezt az áldást. – Ezt teszem
most én is. Megtetézem. S a jó hívek
iránt érzett végtelen szeretetemből,
amennyit csak lehet, belepréselek
ebbe az áldásba.

Dr. Frajka Félix